

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliarvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Capvt X. Epistola Cyrilli ad eos perscripta, quorum literis notatus fuerat,
quod vulgi rumore persuasus impiam Nestorii doctrinam in peius serpere,
non siluisset.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

ANNO
CHRISTI
431.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

CAPVT X.

Ἐπιστολὴ Κυρίλλου πρὸς τοὺς ἐ-
γράφοις αὐτὸν ἀπασταμόνους,
ὅτι πρὸ οὐ σεσιώπηκεν, ὅτι ἀκοῆς
μαθῶν ἔρπειν ὅτι τὸ χεῖρ
πλὴν δυοσεβῆ τῆ Νεστορίου διδα-
σκαλίῳ.

*Epistola Cyrilli ad eos perscri-
pta, quorum literis notatus
fuerat, quod vulgi rumore per-
suasus impiam Nestorii do-
ctrinam in peius serpere, non
siluisset.*

ἘΓΡΕΙΔΗ μοι γέγραφεν ἡ ἐ-
λαβεία ὑμῶν, ὡς λυπουμένου
τῆ θεοσεβείας Νεστορίου, ὅτι πλὴν
πρὸς μονάζοντας ἐποίησα ἐπιστο-
λῶν, ἀπαστρέξιν βουλόμενος τοῦ
ἐπὶ τῷ θρύλλῳ σκανδαλιζήσας.
ἀνάγκαιως τῆ τὸ Φημι, ὅτι πρὸ οὐ
ποσοῦτον γέρονε * παρὶ ἡμῶν, ὅσον
πρὸς τῆς αὐτῆς θεοσεβείας. ἐγὼ μὲν
σκανδαλιζήσιν ἀνθρώποις διὰ τῆς
ἐξηγήσεων αὐτῆς, τῆς ὀρθῆς πίστεως
ἔξετέμευ λόγον· αὐτὸς δὲ λέγει
το ἐν ἐκκλησίᾳ τῆ καθολικῆ καὶ
τῆ τῆς ὀρθοδόξων, τῆ καλοῦ Δω-
ροθέου τῆ ἐπισκόπου Φανερωῦς λέ-
γοντος· ἀνάθεμα εἶμις ἐστὶ λέγει πλὴν
ἀγία Μαρίᾳ θεοτόκῳ. καὶ οὐ μόνον
ταῦτα ἀκούσας σεσίγηκεν, ἐκείνου λέ-
γοντος, ἀλλὰ καὶ εἰς κοινωνίαν αὐτὸν
διὸς πλὴν μυστικῶν ἐδέξατο, καὶ
κοινωνῶν ἐποίησεν. ἰδοὺ οὖν ἀνεθε-
ματίσθημεν ἐπὶ αὐτῆς, ἵνα τῶς μὴ
λέγοιμι πρὸ αὐτῆς. οὐ γὰρ ἀνὲν ἐκείνου
ἐπὶ ἐκκλησίας ἐφθέγγετο ποιῶντα
πρὸς γνῶμιν αὐτῆς. Τεταροῦ καὶ
ἡμεῖς ἐζώντες, καὶ κατὰ πᾶσαν πλὴν οἰ-
κουμένην ἐπίσκοποι, καὶ πρὸς
θεὸν δόδοθημήσαντες πατέρες ἡμῶν,
ἀνεθεματίσθημεν. ἅ οὐκ ἐκώλυε καὶ
ἡμεῖς ταῖς ἐκείνου φωναῖς γράψαι
ταύτην, καὶ εἰπεῖν· εἶμις οὐ λέγει
Concil. Tom. 5.

QVANDO QUIDEM pie-
tas vestra ad me scribit,
religiosissimum Nestorium mag-
nam ex iis literis cepisse mole-
stiam, quas ad monasticam vitam
agentes scripsi, illos reuocare stu-
dens, qui ex disseminatis rumori-
bus offensi erant; fateri cogor,
hoc quidquid est agritudinis, non
tam ex me, quam ex eius religio-
sitate ortum esse. Nam ego homi-
nibus propter illius exegeset ma-
iorem in modum offensis, recte
fidei doctrinam exposui: ille vero
in catholica orthodoxorumque
ecclesia, bonum episcopum Doro-
theum aperte dicentem tulit:
Si quis S. Mariam deiparam esse
dixerit, anathema sit. Neque so-
lum conticuit, cum hæc illum
loquentem audiret, verum eum-
dem quoque ipsum ad mysticam
communione mox admisit, my-
steriorumque participem effecit.
En igitur ipso præsidente, ne di-
cam interea ab ipso sententiam
proferente, anathemate ferimur.
neque enim Dorotheus præter
sententiam Nestorii hæc in eccle-
sia dixisset. Itaque nos ipsi, qui et-
iamnum in vita manemus, ceteri-
que terrarum orbis episcopi, tum
patres quoque nostri, qui iam ad
Deum profecti sunt, anathemate
perculsi sumus. Quid vetabat &
nos quoque vocibus illius contra-
ria scribere, ac dicere: Anathema
Sf ij

fi quis Mariam deiparam esse negauerit? Verum id haecenus propter illum facere nolui, ne sint qui episcopum Alexandrinum, Aegyptiamve synodum anathematis sententiam in Nestorium tulisse dicant. Quod si piissimi occidentis & orientis episcopi intellexerint, se omnes ab illo anathemate plexos esse; (omnes namque sanctam Mariam deiparam esse profitentur) quo id tandem animo accepturi sunt? An non omnes ægerrime istud patientur, non tam propter seipfos, quam propter sanctos patres, in quorum monumentis sacram virginem Mariam semper deiparam appellatam fuperimus? Sane nisi videretur futurum onerosum, non pauca diuerforum patrum volumina misissem, in quibus non semel, sed frequentissime vocem hanc positam inuenias, qua sacram virginem deiparam esse confitentur.

θεοτόκον εἶναι τὴν Μαρτίαν, ἀνάθεμα; ἄλλ' οὐ πεποιήκα ἕξο, δι' αὐτὸν τέως, ἵνα μὴ λέγωσι ἄλλοι, ὅτι ἀνεθεματίσεν αὐτὸν ὁ Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπος, ἢ τοῖς ἡ σωδοὸς ἢ Αἰγυπτιακῆ. ἐὰν δὲ μάθωσιν οἱ τε κ' ἄλλοι καὶ ἀνατολίῳ θεοσεβέσασιν ἐπίσκοποι, ὅτι ἀνεθεματίσθησαν πάντες πάντες ἢ λέγουσι καὶ ὁμολογοῦσιν, ὅτι θεοτόκος ὄσθιν ἡ ἀγία Μαρία. πῶς ἀρεθ διατεθήσονται; ἢ πῶς οὐχ ἅπαντες λυπηθήσονται, καὶ ἐὰν μὴ δι' ἐαυτῶν, ἀλλ' οὐδ' διὰ τῶν ἀγίων πατέρων, ὧν ἐν τοῖς συζητήμασιν ἐπέσκοπον αἰεὶ θεοτόκον ὀνομαζομένην τὴν ἀγίαν παρδένον Μαρτίαν; εἰ δ' μὴ ἐδόκει φοβηκὸν εἶναι τὸ ἐσόμνον, πολλὰς αὐτὴν ἐπέμψα βιβλίοις πολλῶν ἀγίων πατέρων, ἐν αἷς ὄσθιν εἶρεν οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ πλείους κειμένην τὴν Φωνίαν, ἐν ἣ ὁμολογοῦσιν εἶναι θεοτόκον τὴν ἀγίαν παρδένον Μαρτίαν.

CAPVT XI.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΑ.

Cyrelli epistola ad quemdam Nestorii studiosum.

Ἐπιστολὴ Κυρέλλου πρὸς Ἰνα ζηλωτῆν, πρὸς Νεστορίου.

NOVI dilectionis tuæ sinceritatem, neque studium ignoro. Et si quidem ad aliquem morum meorum ignarum scribere, pluribus sane verbis persuadere conarer, me pacis quidem perstudiosum, a litibus vero ac rixis alienum esse profusus; denique talem, qui omnes amare, & ab omnibus vicissim amari peroptem. Sed quia ad eum scribo, cui studia mea comperta sunt, breuiter vnū monebo; nempe, si rerum aut pecuniarum iactura fratris ægritudinibus, ἢ χημάτων ἀφαίρεσιν ὑπομείναι, καὶ πάντως λυπη-

ΟΙΔΑ μὲν τῆς σῆς ἀγάπης τὸ εὐκρινές, καὶ ἐκ ἠγνότηκα τὴν σουδλίαν. καὶ εἰ μὲν ἐγράψον πρὸς Ἰνα τὸ ἐμὸν ἐκ εἰδότα εἶπον, πολλοῖς αὐτὸν ἐχρησάμενον λόγοις, αἰαπεύων, ὅτι σφόδρα ἐμί τις εἰρηλικός, καὶ οὐ δύσεως, οὔτε φιλόμαχος, ἀλλ' ἀχρημνός καὶ φιλεῖν ἅπαντας, καὶ φιλεῖσαι παρὰ πάντων. ἐπειδὴ δὲ πρὸς εἰδότα γράψω, βραχυλόγους ἐκείνο διδάσκω ὅτι εἰ πρὸς